

בעניין:

[REDACTED],
באמצעות אביו, [REDACTED]

התובע

- נגד -

הנתבע

פסק בורר

מבוא

1. עניינו של הליך זה בבקשת התובע, קטין יליד 2005, להשתחרר ללא תנאי משורות הנתבע (ולעבור לשורות [REDACTED]), בהתאם להסכם שנחתם בין התובע לבין [REDACTED] וצורף לכתב התביעה). לטענת התובע הוא רשאי לעשות כן נוכח הוראות ההסכם בינו לבין הנתבע. לטענת הנתבע, מי שחתם על ההסכם מטעם הנתבע אינו מורשה חתימה של הנתבע ולא היה מוסמך לחיבו, ולכן התובע מחוייב להישאר בשורותיו.
2. נוכח עיתוי הגשת התביעה, בעיצומו של חלון ההעברות (ונוכח היקפה המצומצם של המחלוקת העובדתית/משפטית כאן) נדון ההליך באופן מזורז: כתב ההגנה הוגש ימים בודדים לאחר הגשת התביעה, דיון ההוכחות התקיים כשבוע לאחר הגשת כתב התביעה וסיכומים כתובים (קצרים) מטעם הצדדים הוגשו שבוע לאחר מכן. בראשית הדברים, אבקש להודות לצדדים על תרומתם לניהול מהיר ויעיל של הדיון.
3. עוד ראוי לציין כי מאותם טעמים התקיים דיון ההוכחות באמצעות ויעוד מרחוק (teleconferencing), עניין שהקל והכביד על הדיון, גם יחד.
4. התובע אוחד בהסכם שחקן שנערך ונחתם ביום [REDACTED] בין התובע (באמצעות אביו, [REDACTED] – "האב") לבין הנתבע "באמצעות מורשה החתימה [REDACTED]" ("ההסכם"). סעיף 2 להסכם קובע:

"א. ההסכמות בין הצדדים כאמור בהסכם זה הינן בתוקף ל- עונת 2019/2020 ומסתיים (כך במקור [REDACTED]) בסוף עונת המשחקים 2019/2020.

ב. בתום תקופת ההסכם שהינה סיום עונת 2019-2020 רשאי להשתחרר לאלתר מן הקבוצה, ללא כל תשלום פיצוי, דמי השבחה או דרישה אחרת מצד הקבוצה." יצויין כי על גבי הנוסח המודפס של סעיף ב הנ"ל הוספו מלים בכתב יד (ובצידין חתימתו של מר [REDACTED] וחותרמת הנתבע), כך שהנוסח לאחר התיקון קובע:

ב. בתום תקופת ההסכם שהינה סיום עונת 2019-2020 יהיה השחקן רשאי רשאי (כך במקור [REDACTED]) להשתחרר לאלתר מן הקבוצה, ללא כל תשלום פיצוי, דמי השבחה או דרישה אחרת מצד הקבוצה."

לשיטת התובע, הסעיף הנ"ל מדבר בעד עצמו ומזכה אותו משחרור משורות הנתבע, "ללא כל תשלום פיצוי...או דרישה אחרת מצד הקבוצה".

5. הנתבע טוען כי ההסכם אינו בר תוקף ואינו קביל, שכן מי שחתם עליו, מר [REDACTED] ("מנהל מחלקת הנוער") היה אמנם מנהל מחלקת הנוער בעת חתימת ההסכם, אך לא היה מורשה חתימה או מיופה כח. הנתבע מוסיף וטוען כי אין כל הגיון בהשקעה בטיפוח שחקן (כאשר אין ספק כי התובע הצטיין בעונת 2019/2020 ונבחר כמלך השערים), שעה שהוא יכול לעזוב בתום העונה וכי התנהלות הנתבע, שהעניק לתובע דקות משחק יקרות ושיתף אותו ב – 90% מהמשחקים מעידה על כך שהנתבע ראה בתובע "נכס" של הנתבע (במובן החיובי של המלה) ונהג בו בהתאם, בלא שהנתבע ומורשי החתימה בו היו מודעים לאמור בהסכם ולכך שלפי ההסכם התובע רשאי היה לעזוב.

ראיות הצדדים

6. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 9 באוגוסט 2020 העידו האב, מטעם התובע ומר [REDACTED], הבעלים והמנהל המקצועי של הנתבע ("הבעלים"). מנהל מחלקת הנוער, שסיים את התקשרותו עם הנתבע ב [REDACTED] זומן לעדות לבקשת התובע.

7. האב העיד כי על רקע קשיים בקבוצתו הקודמת של התובע ([REDACTED]) חיפש עבור בנו קבוצה אחרת והגיע לנתבע דרך דף הפייסבוק של הנתבע, שם הופיעו פרטיו של מנהל מחלקת הנוער. האב הוסיף כי ההסכם נחתם במגרש האימונים ב [REDACTED], במשרד ששימש את מנהל מחלקת הנוער. עאדל הוסיף כי התובע הגיע לשורות הנתבע לאחר שנה בה היה ב"הסגר קטיף", וכי על מנת למנוע את הישנותו של תרחיש מעין זה, עמד על קיומו של סעיף שחרור דוגמת סעיף 2ב ואף דאג להוספת מילות הבהרה כדי להסיר אי ודאות. האב אישר כי בתחילת הדרך שובץ התובע בקבוצה ב', שהיא החלשה יותר ורק אחר כך, במהלך העונה, הועבר לקבוצה הבכירה יותר.

8. מנהל מחלקת הנוער העיד כי בעונת 2019/2020 שימש כמנהל מחלקת הנוער (לאחר ששנה קודם לכן היה מנהל מקצועי) של הנתבע. הוא הוסיף והעיד (ועל כך חזר מספר פעמים ובתוקף) כי כל פעולה מהותית שנקט היתה בידיעה ובאישור של הבעלים. בהתייחס להסכם, העיד מנהל מחלקת הנוער כי התובע ביקש לעבור לשחק ב [REDACTED] לפני עונת 2019/2020, כי באותו מועד לא היה דבר שהיה מונע ממנו לעשות כן, וכי על מנת להשאירו בשורות הנתבע,

הציע לו להישאר לעונת 2019/2020, כאשר בסיום העונה יוכל התובע לקבל החלטה לפי שיקול דעתו. מנהל מחלקת הנוער הוסיף והעיד כי המוטו שלו היה שלא "להחזיק אף אחד בכוח", כי הבעלים היה מודע לכך, הן ברמה העקרונית והן בהתייחס לתובע, וכי היו ■■■■■ שחקנים נוספים שההסכם עימם כלל תנאי דומה, בידיעת הבעלים ובאישורו, וכי רק במקרה אחד (שאינו נוגע לתובע) התנגד הבעלים לסעיף זה. מנהל מחלקת הנוער הוסיף כי הגם שלא היה מורשה חתימה בכל הנוגע להתנהלות מול ההתאחדות לכדורגל (לדבריו – משום שלא רצה לעסוק בפרוצדורה הקשורה בכך), היה מורשה חתימה בפועל לענין הסכמים מול שחקנים. עוד טען מנהל מחלקת הנוער כי הנתבע לא העניק תנאים מיוחדים לתובע או לשחקנים אחרים, למעט הנחה מסויימת במיסי מועדון.

בהתייחס למשא ומתן אודות ההסכם, העיד מנהל מחלקת הנוער כי התובע הגיש טיוטה מטעמו וכי הנתבע ביצע בה תיקונים קלים.

9. הבעלים העיד כי מורשי החתימה של מחלקת הנוער של הנתבע היו יו"ר המחלקה ומנכ"ל הקבוצה וכי מנהל מחלקת הנוער לא היה מורשה חתימה. הבעלים הוסיף כי למנהל מחלקת הנוער היה אמנם שיקול דעת מקצועי והוא היה מוסמך לנהל מו"מ - אך לא לחתום ולהתחייב בשם הנתבע. לדבריו לא היה מודע לקיום ההסכם, כמו גם לקיום הסכמים נוספים כדוגמתו עם שחקני נוער אחרים, ואילו היה יודע – לא היה מאשר (הבעלים הוסיף כי סגל השחקנים בנתבע, ילדים, נוער ובוגרים, עולה על ■■■■■ איש וכי הוא אינו מכיר כל אחד ואחד מהם. הוא הוסיף וציין כי התובע ובנו שיחקו באותה קבוצה וכי סביר להניח כי האב והוא נכחו במשחקיהם, אם כי אינו בטוח כי דיברו אי פעם). הבעלים הוסיף והעיד כי, לאחר עזיבתו של מנהל מחלקת הנוער, בכל יתר המקרים, הקבוצות שביקשו להתקשר עם שחקנים שבהסכם עמם היה סעיף דומה, כיבדו את בקשתו ולא עשו כן.

סיכומים

10. התובע טוען כי מעדותו של מנהל מחלקת הנוער עולה בבירור כי התקשרות הנתבע בהסכם נעשתה בידיעה, בסמכות וברשות והיא מחייבת את הנתבע לכל דבר ועניין (לענין זה מבחין התובע בין זכויות חתימה כלפי ההתאחדות לבין זכויות חתימה כלליות). לחילופין טוען התובע כי לא ידע ולא היה עליו לדעת כי מנהל מחלקת הנוער אינו מוסמך לחתום – שהרי מנהל מחלקת הנוער נהג "מנהג בעלים" (או "מנהג מנהלים") בכל הנוגע לניהול מחלקת הנוער והיה הגורם הבכיר ביותר עימו עמד התובע במגע, ולפיכך, אם וככל שיש לנתבע (או לבעלים) טענות נגד ההסכם, הרי שיש להפנותן כלפי מנהל מחלקת הנוער – ולא כלפי התובע, שפעל בתום לב ובהסתמך על המצגים שהוצגו בפניו מטעם הנתבע.

11. הנתבע טוען כי מנהל מחלקת הנוער לא היה מוסמך לחייבו, כי מהעדויות עולה כי ההסכם לא הוכן על ידי הנתבע ו/או בא כוחו וכי לא נחתם במשרדי הנתבע (אלא במגרש האימונים) וכי הבעלים העיד כי לא היה מודע להסכם ולא אישר אותו וכי לא היה מאשר אילו נתבקש – שכן אישור כאמור חותר תחת תכליתה של פעילות הנתבע (ושל פעילותו של כל מועדון כדורגל)

– גידול והשבחה של שחקנים, על מנת שיגיעו לקבוצה הבוגרת של הנתבע, או שיימכרו בתמורה שתשמש את הנתבע בפעילותו.

הכרעה

12. הגם שאני נוטה להעדיף את גירסתו של מנהל מחלקת הנוער באשר לכך שבעניינו של התובע פעל על דעתו של הבעלים, איני מוצא מקום להכריע בקרב הגירסאות בינו לבעלים (שניהם הביעו, כמקובל, את רצונם לעבור בדיקת פוליגרף, אולם מטעמים עקרוניים, וודאי בנסיבות המקרה כאן, לא מצאתי מקום לעשות כן). השאלה אם **במערכת היחסים בין מנהל מחלקת הנוער לנתבע** פעל מנהל מחלקת הנוער "בסמכות וברשות" תיוותר אם כך "בצריך עיון", לפחות ככל שהמדובר בהליך זה. עם זאת, אני סבור כי **במסגרת מערכת היחסים בין התובע לנתבע** חל "כלל הניהול הפנימי" (וראו, בין היתר, סעיף 56 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, ע"א 6991/14 מפרס סוכנויות (1999) בע"מ ואח' נ' חריש וקציר 2000 בע"מ וכן ע"א 474/80 גרובר נ' תל יוסף, קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית בע"מ, פ"ד לה (4) 45 (1981)) ויש להכיר בהסתמכותו של התובע על התנהלותו של מנהל מחלקת הנוער, בשם הנתבע ועבורו: כעולה מחומר הראיות (שלא נסתר לענין זה), שמו של מנהל מחלקת הנוער הוא זה שהופיע בדף הפייסבוק של הנתבע כאיש הקשר של מחלקת הנוער, מנהל מחלקת הנוער הוא מי שהיה מנהל מחלקת הנוער במועד הרלוונטי, ההסכם נעשה על גבי נייר המכתבים של הנתבע ונושא את חותמתה, הוא נחתם במשרדים המצויים במתקן האימונים המשמש את הנתבע – כך שכל הסממנים שהיו אמורים לטעת בתובע בטחון באשר לכך שהוא מתקשר עם גורם מוסמך בנתבע נתקיימו במקרה זה.

13. אשר על כן, אני קובע כי התובע הוא שחקן חופשי הרשאי להתקשר עם כל קבוצה שימצא לנכון (לרבות [REDACTED], כמובן), ומורה לנתבע לחתום על כל מסמך או אישור הנדרש לשם כך. אם לא ינהג הנתבע כך, אני מורה להתאחדות לכדורגל לאפשר את רישומו של התובע לכל קבוצה אחרת בהסתמך על פסק זה.

14. הנתבע ישלם לתובע את הוצאות הבוררות (דמי פתיחת התיק) וכן שכר טרחת עורך דין בסך 4,000 ₪ + מע"מ כדין. כמו-כן יישא הנתבע בשכר טרחת הבורר (מעבר לסכום שנכלל באגרה ששולמה להתאחדות לכדורגל בישראל) בסך 3,000 ₪ בתוספת מע"מ. ככל שהתובע יישא בשכר טרחת הבורר, כולו או מקצתו, ישיב לו הנתבע את הסכום ששולם על ידו לענין זה. על הנתבע לשלם תשלומים כאמור תוך 30 יום ממתן פסק הבורר. סכומים שלא ישולמו עד מועד זה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד מתן הפסק ועד לתשלומם בפועל.

ניתן היום, 17 באוגוסט 2020

[REDACTED]